

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de **trei** ori pe săptămână, deschidem pe anul 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfîrșit cu ultima Decembre 1886, să-și înnoiască abonamentul, pentrucă altfel espeditura va fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fîșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 23 Ianuarie.

Nu suferă îndoială, că statul este chemat să dea ajutoriu material și moral reuniunilor, cari înființate sub scutul legilor, au chemarea a lăți cultura în popor, a lărgi cercul cunoștințelor reale până în cel mai inferior grad al populațiunei, și a face să dispară și umbra neînțelegerilor dintre cetățeni. Pe când premitem aceasta, pretindem, ca scutul statului deopotrivă să ocrotească pe toate reuniunile culturale în năsuințele lor spre desvoltare. Numai așa statul își va împlini misiunea sa civilisătoare, numai așa se va putea ține sănătosul eculibru între diferitele popoare din stat, numai așa se va ajunge la fericirea statului, căci în acel cas fericite vor fi și popoarele, a cărora îngrijire trebuie să formeze chemarea de căpetenie a statului.

Nu suferă îndoială, că asemenea reuniuni cu pretensiuni și titluri mărețe, trebuie să urmărească în fapt scopurile, pentru cari s'au înființat, și să evite ori ce lucru, prin care ar provoca suspățiune, că scopurile urmărite de ele lovesc în legalele aspirațiuni și năsuințe ale majorității concetățenilor. Când se va da la iveală însă, că separatismul acestor reuniuni provoacă nedumeriri, periclită interese legale, atunci statul are datorința, să intervină și să sisteze activitatea reuniunei de vrasbă.

Avem în ochi și de astădată reuniunea din Cluș.

Matadorii ei ne spun, că ea are de țintă remaghiarisarea unguirilor, cari în decursul veacului adorând servilismul, — în care a fost ținut românul până la anul epocal al libertății — și invidiind condițiunile de viață provenite din această idilică stare a lui, s'au făcut români. Ne mai spun și aceea, că ținta acestei reuniuni este îndreptată prin mijloace culturale spre completa maghiarisare a Ardealului, căci statul acesta numai atunci este asigurat în fața nestatorniciei veacurilor, dacă toată suflarea de aici în sensul patriotismului modern va fi o turmă și un păstoriu.

În urma enunțațiunilor făcute în această direcțiune era chemarea procurorului de stat, să intervină, și în numele legii să ceară pedepsirea oamenilor, cari lovesc în conștiința, demnitatea și existența a 10 milioane din cetățenii acestui stat și aceasta cu atât mai vîrtos, cu cât nu ne vine să credem, că procurorii de stat să fie venit la convingerea, că statul nu mai are lipsă de noi, nu mai are interes ca existența noastră să se conserve pentru a se asigura prin ea existența statului.

Deșertă este însă credința noastră, pentrucă nu numai, că se tolerează o asemenea reuniune cu tendențe destructive, ci încă i-se dau deosebite favoruri, ca cu atât mai mult să prospereze.

Să aducem cazul concret.

Este lucru sciut, că în Cluș s'a constituit un comitet central al reuniunei de maghiarisare.

În acest comitet central sunt pentru esemplu 60 de membrii. Aceștia sunt cetățeni cu locuințele în toate părțile Ardealului, care în Brașov, care în Sibiu, care în Ciuc, care în Zam, care în Ciucea, care în vama Oituzului, cu un cuvînt oameni din părțile cele mai extreme. Pentru acești oameni direcțiunea căilor ferate din Budapesta a făcut concesiuni extraordinare încît omului îi stă mîntea în loc. Fie-care membru din acest comitet are concesiune specială, ca cu 1/2 prețul dela un bilet de clasa a treia să călătorească pe clasa I ori când va voi, în ori ce afacere, pe ori ce linie a căilor ferate în stat.

Nu avem timpul să ne ocupăm cu combinațiuni de cifre, de aceea nu vom norma cu cifre enorme pagubă, ce se face statului prin acest privilegiu ne mai audît

Vom să constatăm numai cu durere, că statul în loc de a suprima o reuniune, care lovesce în conștiința majorității cetățenilor, o împărtășește de atari favoruri.

Și câte reuniuni cu tendințele cele mai nobile și instituite culturale și filantropice se susțin numai din mijloacele noastre proprii, ba, încă ni se pun chiar și pedeci la susținerea și înființarea lor!

Revista politică.

Pregătirile pentru o eventuală mobilizare încep a lua și la noi formă tot mai concretă. Diarele din capitale afirmă cu toată pozitivitatea, că în consiliul de ministrii, ce s'a ținut în 30 Ianuarie sub presidiul Majestății Sale, s'a decis convocarea delegațiunilor în sesiune extraordinară pe începutul lui Martie, pentru votarea unui credit suplementar, de circa 20 milioane.

„N. Freie Presse” află dintr'un izvor autentic din Budapesta, că afară de acest credit, mai e vorba de două credite, tot de aceasta natură; și adevă un credit pentru înarmarea glotașilor, și un credit ce privește numai armata teritorială din Austria.

Foile guvernamentale au și început să cante isonul în direcțiunea aceasta, făcînd apel la simțimentele patriotice ale cetățenilor. Recunosc și ele situațiunea cea grea financiară a țării, dar, când e vorba de existența țării, nici o jertfă nu poate fi prea mare, pentru că altfel pregătirile, ce se fac de decenii ar deveni zădarnice.

Tot în aceasta direcțiune s'a declarat, și ministrul president dl Tisza în zilele din urmă în parlament, accentuînd, că rapoartele staturilor se complică pe și ce merge, și situațiunea devine din ce în ce tot mai grea, și până când toate statele fac dispozițiuni de precauțiune, este evident, că nici noi nu putem sta cu mîinile în sin. Așadar după declarațiunile dlui ministru, aceste milioane, ce ni se mai cer ar fi numai pentru a se lua dispozițiunile de precauțiune alături cu alte state, ce va fi însă în cas, când ar erupe resbelul? aceasta întrebare rămîne încă nedeslegată.

Scirea despre visita regelui Milan, ce intenționează a o face regelui României capătă o formă tot mai verosimilă, și foile din România îi dau o importanță politică, avînd de scop aceasta vizită, a se stabili o acțiune comună între împregiurările acestea nesigure.

Cestiunea bulgară se află încă tot în stadiul nedeslegării, foile ruse, când iau ton mai pacinic, când mai resolut în aceasta cestiune, ear noi putem să conchidem, că din partea Rusiei la multă generositate nu ne putem aștepta. Mai curînd putem să ne așteptăm la o capitulare a bulgarilor, numai ca

FOIȚA.

Visul lui Petru.

— Poveste de iunior —

Ci că a fost odată ca nici odată, că de n'ar fi nu s'ar povesti, că doar nici eu nu s' de când povestile, ci mai încoace cu vre o 2—3 zile, că pe când mama pe mine me făcea, poveștile pe uliță treceau și eu am apucat una să v'o spun Doastră acuma.

A fost în vremile de demult un om, și omul acesta avea trei feciori și o vie. Într'o zi de primăvară de dimineață până în sară lucră omul nostru cu feciorii lui la vie și ce-i veni omului în minte, că dîse cătră feciori.

— Măi copii! În noaptea asta trebuie să dormiți toți trei aici în vie, și dimineața are se-și spună fiecare visul, ce l'a visat, că Ddeu multe arată omenilor în vis: doar vi s'a arăta și voue ceva.

Feciorii făcură după porunca tatălui lor; ear dimineața îi chemă tatăl lor la sine și întrebă pe fiecare, că ce a visat?

— Eu — dîse cel mai mare — am visat, că eram la cules și atăta sumedenie de struguri mai erau în via noastră de nu resbiam cu culesul.

— Eu — dîse cel mijlociu — am visat, că am săpat via adînc și am aflat în pămînt o comoară mare.

— Frumoase visuri ați avut dragii mei — dîse bătrînul — de ar da Ddeu să se îplinească: dar tu ce ai visat? întrebă pe fiul seu cel mai mic, care se cam codia să și spună visul.

— Visul meu nu-i de nasul teu! — răspuse Petru.

— Ce dîci măi?

— Visul meu nu-i de nasul teu!

— Aș! aci! Da cum îndrănesci tu să dîci astfel de vorbe cătră tatăl teu? spune ce ai visat!

— Visul meu nu-i de nasul teu!

— Aș! Stai tu că ți oi arăta eu ție, cu cine vorbești? dîse bătrînul și se mîniă foc pe Petru, de era aci s' l ia la hop!

Ce să facă, ce să dreagă omul nostru, ca să afle ce a visat Petru? Nici cu bine nici cu reu nu poate scoate din el altă vorbă decăt; „Visul meu nu-i de nasul teu!”

— Măi! ce-o fi și asta!? își dîse bătrînul și nici una și nici alta se duce la judecătoria și spune acolo, că ce a pățit el cu Petru și că el nu poate suferi astfel de lucru și roagă pe domnul judecător, să întrebă și el pe Petru că ce a visat, și că de ce nu vrea să spună tată-seu ce a visat? și Petru fu chemat la judecată.

— Măi, ce ai visat tu de nu vrei să spuni tatălui teu? întrebă judecătorul.

— Visul meu nu-i de nasul teu!

— Ce dîci măi?

— Visul meu nu-i de nasul teu!

— Aș! Cum îndrănesci tu se-mi vorbești mie astfel? Spune măi, ce ai visat, că de unde nu va fi reu de tine.

— Visul meu nu-i de nasul teu! —

Judecătorul se mîniă foc pe Petru și porunci să l închidă în temniță și scrisese la judecătoria cea mai mare, că eacă, ce a pățit cu Petru și că să cheme pe Petru acolo să l întrebă și să l judece pentrucă a vătămă judecătoria. Dar și aci tot așa o pățiră cu Petru, căci el nu răspundea alta decăt, că „visul meu nu-i de nasul teu”.

Vestea lui Petru se lățise în toată țeara și ajunse până la urechile împăratului Verde, care doria să cunoască și el pe Petru, dar mai ales vrea să scie, ce a visat Petru, de nu vrea să spuie nimărui? Porunci deci să aducă pe Petru înaintea lui, credînd, că va isbuti să afle, ce a visat.

— Tu esci Petru cel vestit, care nu vrea să spună nimărui, ce a visat? — îl întrebă împăratul Verde — gîndesce, că acum esci înaintea împăratului Verde, și spune, ce ai visat?

— Visul meu nu-i de nasul teu!

să iasă odată din aceasta stare agitată; cel puțin la atare concludiune ne aduce „Corespondența Politică,” care află dintr'un isvor competent din Sofia că:

Regența, deși după principiile constituționale minoritățile sunt excluse dela guvern, spre a-și manifesta față cu marile puteri zelul de a termina criza, a răspuns marelui vizir, că se învoiesce cu formarea unui guvern micst cu opoziția. Regența e dispusă a lua un regent și doi miniștri din opoziție, îndată ce Poarta va fi propus guvernului în mod oficial pe un candidat acceptibil la tronul princiar. Celelalte cereri ale lui Zankoff, respinse de marele vizir, n'au fost primite nici de regență. Prin aceste concesiuni guvernul crede a fi rămas fidel programei sale primitive.

Din Rusia telegramele mai nouă ne aduc scirea, că un ucas al Țarului opresce esportul de cai.

Din senatul României.

Am petrecut cu atențiune dela început dezvoltarea apucăturilor proselitistice, ce au început a prinde rădăcini și între românii din regatul României, și am înregistrat toate evenimentele urmate în aceasta direcțiune, pentru aceea și de astădată publicăm interpelațiunea dlui profesor dela universitatea din Iași George Mărzescu, ce o a făcut în ședința senatului din 14 Ianuarie a. c. precum și discuțiunea urmată la aceasta interpelațiune, care sună astfel:

„Subsemnatul, senator al col. II de Iași în dubla mea calitate de mandatar al națiunii române, și de fiu al bisericii crescine ortodoxe de răsărit, considerând, pe de o parte, congregațiunile religioase streine, ce există și funcționează pe teritoriul României cu caracterul de persoană morală:

considerând pe de altă parte, atitudinea și titlul de „arhiepiscop latin al arhidiecesei de București”, ce și-l dă prelatul catolic monseniorele Iosif Palma:

Am onoare a interpela pe președintele consiliului de ministrii și ministru de interne, cum și pe dl ministru de culte și instrucțiune publică, ca să binevoiască a explica reprezentațiunii naționale:

1. Cari sunt principiile, de cari se conduce puterea executivă în tot, ce concernă existența și funcționarea în regatul României a deosebitelor congregațiuni religioase și a persoanelor morale create în în țară streină și de către o lege streină.

2. Cum înțelege și cum consideră guvernul M. S. Regelui Carol, cartea pastorală a prelatului catolic Iosif Palma, membru din congregațiunea S. Cruci și a patimei-domnului nostru Isus Christos, când densusul se titluiește în inima chiar a regatului României „*Prin grația Sântului Scaun apostolic, arhiepiscop latin al arhidiecesei din București.*”

3. Care este legea pozitivă, canonul bisericesc recunoscut de legea pozitivă, sau tratul internațional care-l autorizează pe prelatul catolic ca, pe chiar teritoriul României — unde, după constituțiune, religiunea crescine ortodoxă de răsărit, este religiunea dominantă, — să-și dea titlul de „arhiepiscop al arhidiecesei de București,” și dacă noua această geografie eclesiastică a prelatului catolic, o recunoaște guvernul ortodox resăritean al M. S. Regelui Carol.

La aceasta interpelare în 17 Ianuarie a făcut dl Mărzescu următoarea motivare:

„Oratorul stabilește mai întâiu, că o persoană morală nu există ca atare, de cât în statul, unde este recunoscută de legi.

O asociațiune, nu poate fi o persoană morală, de cât numai, dacă legea o recunoaște, și aceea lege trebuie a fi aceea a suveranității noastre constituționale.

În această condițiune află asociațiunile religioase, congregațiunile streine.

La Iași există o școală germană evanghelică. Ministrul însărcinează pe rectorul universității de Iași să-i trimită detalii asupra acelei școli. Dar școala este sub direcțiunea directă a consulului general german și acesta, drept răspuns cererilor rectoratului, trimite un secretar al său, care dăce că: se vor da detalii, „dar în mod particular, căci școala este sub patronagiul M. S. împăratului Germaniei și ca prin urmare, *autoritățile române nu au nimic de inspectat la ea (Mare emoțiune.)*

Am fost mai departe, dăce oratorul, și am aflat, că aceea școală este sub supravegherea religioasă a consistoriului din Berlin.

Me întreb. Oare micul regat român nu are atât drept la respectul legilor și naționalității sale ca marele imperiu german? (Aplause.)

În 1881 guvernul a făcut un proiect de lege foarte sever pentru congregațiunile religioase și asociațiunile streine, unde le mărginea până și dreptul de a stabili în țară fundațiunea lor principală.

Foarte bine. Dar de ce nu s'a pus la ordinea dălei a camerilor aceasta lege necesară? De ce? Convenția consulară cu Germania ne răspunde; ea dăce: nici o schimbare nu va fi făcută în starea actuală a comunităților religioase.

Iată răspunsul, domnilor. (Emoțiune, mișcare, murăure.)

Oratorul trece la cestiunea arhiepiscopului latin Iosif Palma.

Să-l întrebăm pe monseniorele Palma: Unde este? — În țara românească. — Cine dirije aceasta țară, guvernul sau papa de la Roma? Și dacă papa de la Roma nu are nici un drept în această țară, cum de face dintr'ansa o arhidieceasă? În ce lege se găsește aceasta? Legea noastră religioasă împarte țara în mai multe eparchii, dar nu în arhidieceze. Prin urmare cum se titluiește monseniorele Palma, prin gratia sf. scaun de la Roma, arhiepiscop latin al arhidiecesei de București?

Canoanele ecumenice dăce, că un episcop nu poate oficia în alta eparchie de cât în a sa fără voia șefului bisericii lui.

Dar canoanele sunt aceleași ale noastre și ale papei de la Roma. Prin urmare papa a călcat canoanele, când a trimis la București un episcop fără autorizațiunea metropolitului român.

Dar episcopul latin revendică încă supremația religioasă a papei în țara noastră.

Acum întreb banca prelaților: ecista vre-o lege, care să dea episcopului latin titlul, ce și atribue.

J. P. S. S. metropolitul primat. Nu (Mișcare.)

D. Mărzescu. Cu toate acestea Sântia Ta vede, că episcopul funcționează.

Să ve spun eu, cum a obținut acest titlu.

Oratorul cetesce o scrisoare din 1879 adresată de E. Sa Ignat Paoli către ministerul afacerilor streine, în care îi cere permisiunea de a lua titlul, ce poartă astă-zi Iosif Palma.

Ministrul afacerilor streine referă la ministrul de culte; întreabă pe metropolit și primesce răspunsul ca *singur Sinodul poate da acest drept.*

Atunci ministrul, în loc d'a convoca sinodul, face un jurnal, pe care îl iscălesce consiliul de miniștri și prin care îi da episcopului latin dreptul cerut.

Apoi jurnalul se pune la arhivă și nimeni nu scie nimic.

Și astăzi, prea sânti părinți, trebuie să viu ca fiul lepădat al bisericii, să me lupt pentru prerogativele voastre, pentru drepturile sante ale religiunii noastre naționale. (Aplause prelungite.)

Oratorul arată apoi, că scopul papei de la Roma este să-și stabilească autoritatea asupra tuturor bisericilor, căci se crede imaginea lui Isus Christos.

În urma acestei motivări a dat unele deslușiri atât ministrul de culte, cât și ministrul președinte, cari însă nu se pot cualifica de satisfăcătoare, cu toate acestea majoritatea a votat pentru a se trece la ordinea dălei preste aceasta interpelare. Și lucru mai regretabil e, că chiar și câțiva episcopi a votat cu majoritatea, ear unii s'au abținut dela vot.

Istoriografia asupra românilor.

(Înceiere.)

În anul 1883 apărură după aceea opul al doilea al lui Hunfalvy: „Românii și nisuițele lor”, în care autoriul se luptă pentru teoria lui Roesler, fără a aduce nouă dovezi, și supune unei critice aspre istoriografia română.

Acum apărură pe scena luptei și profesorul istoriei române la universitatea din Iași, dl Xenopol, cu „Teoria lui Roesler”. Pe basa dovezilor aduse de Jung și Pic precum și a dovezilor nouă, afirmă dl Xenopol continuitatea elementului român în Dacia. Argumentele lui proprii sunt luate în cea mai mare parte din nomenclatura topografică: în care sunt specificate nu numai nume singuratică române de locuri din timpul roman, ci se aduseră și dovezi pe basa chartei statului maior austriac, că nomenclatura munților din Transilvania de meadă și apuseană e precumpnitoare română. De aci rezultă vechitatea românilor în munții acesti muntoși. Din apus urmă și, cum ne dovedesc isvoarele istorice, colonizarea Moldovei și României răsăritene cu românii la înființarea principatelor române.

Cercetările aceste ale dlui Xenopol fură în curând supuse unei convorbiri critice detaliate de către Dr. Onciul în „Convorbirile Literare”, București 1885, anul XIX, Nr. 1—7. Onciul încearcă aici rezolvarea cestiei prin ipoteza unei imigrări din meadă, care o pune în secolul al 7-lea în decursul colonisării slave și bulgare în peninsula balcanică și ca urmare a acestei emigrări. Ipoteza aceasta o sprijinește pe documente din limba și religia românilor, cum și pe o comunicare istorică (Acta S. Demetrii), care permite a cunoaște o împingere a populațiunii române din provinciile dunărene ale peninsulei balcanice, atât spre meadă-noapte, cât și spre meadă-zi prin slavii și bulgarii imigrați. Continuitatea resturilor romane în Dacia până la restimpul acesta amintit, o probează Onciul — în concordanță cu Xenopol — pe basa numelor topografice, care s'au conservat din antichitate, cum și pe basa tradițiunilor.

Întărit prin mulțimea din meadă și a supraviețuit elementul roman rămas în Dacia și prin imigrațiunile popoarelor, punând astfel basa pentru poporul daco-român. Continuitatea lui o ia Onciul numai pentru partea sudvestică a Daciei, unde fusese colonizația romană mai intensivă și unde se păstrară și cele mai multe nume topografice din vechime. Până la colonizarea slavo-bulgară în peninsula balcanică formau acești daco-români după opinia lui, o unitate națională cu cei din Mesia, de care erau despărțiți numai prin Du-

Impăratul Verde se mânia foc pentru vorbele și purtarea lui Petru și neisbutind nici el a scoate din Petru alte vorbe, chemă înaintea sa pe cel mai bun zidar din împărăție și îi dăse:

— Vezi pe omul acesta!? Să-l iai și să-l zidesci într'un zid tare, unde nici aerul, nici lumina soarelui să nu ajungă la el, ca să piară acolo și să fie de pildă la toată lumea.

Zidariul făcu după porunca împăratului.

Uitasem să ve spun, că împăratul Verde avea o fată, după care mulți crășori își bătuseră capul, dar s'o poată câștiga — nici vorbă! Fata aceasta, cum vădu pe Petru, îi veni, par-că nu sciu cum pe la inimă, căci Petru era ficior de lele, nu nimic. Când auzi ea despre porunca tatălui ei, că adevă să prăpădească pe Petru, se amări foarte, dar nu își perdu nădejdea de a scăpa pe iubitul ei ci își bătea capul ca să afle un mijloc de scăpare.

Zidariul se apucase de lucru și zidise pe Petru până din sus de genunchi. Și ce se vedeți?! Fata împăratului vine la zidar pe ascuns și îi aduce un tăler de galbeni noi de noui, de țu luan ochii, uitându-te la ei și isprăvi treaba cu zidarul așa, că el se făcă loc în zid, ca Petru să poată încăpă bine acolo, apoi se așede o piatră în zid așa ca să se poată lua de acolo, fără ca cineva să poată băga de seamă. Că se vedeți; ea avea de gând, ca să ducă lui

Petru, acolo în zid, de mâncare și apă, ca să nu moară de foame, până când cine scie, cum îl va scăpa de acolo. Și așa a și făcut. Se ducea în toate zilele la zidul, în care era Petru, lua peatra din zid și îi da mâncare, apă și ori ce ar fi cerut el, apoi mai sta de vorbă cu el și se ducea iarăși în trebile ei. Împăratul nici că se gândia la așa ceva; el credea, că Petru a perit acolo în zid și dela o vreme l'au uitat toți, — nimeni nu își mai aducea aminte de el, afară de fata împăratului.

Într'o zi veni solie la împăratul Verde dela împăratul Roșu, care îi aduse trei bețe — tot unul ca unul — și poruncă aspră, ca să găcească în trei zile care e capătul cel gros și care cel subțire al bețelor, că de unde nu, va fi vai de el și de împărăția lui. Că, să vedeți Dvoastră, nu era ușor a găci ceea ce cerea împăratul Roșu, căci bețele acelea erau așa făcute, că nu puteai cunoaște odată cu capul, care e capătul cel gros și care e cel subțire. — Împăratul Verde chemă pe toți gâcitorii și învățații din împărăția lui, dar nici unul nu fu în stare să spună, ori să găcească ceva. Împăratul numai scia, ce să facă de necăjit și amărit ce era, căci numai o zi mai era până la soroc și el nu putea să dea nici un răspuns.

Fata împăratului spusese lui Petru toată întâmplarea cu bețele și că nu se află nime, care să scie

găci ceva. Petru nu se gândi mult și spuse fetei ca să bage bețele într'un vas mare cu apă; capetele cele groase ale bețelor se vor afunda mai tare decât cele subțiri și așa vor găci ușor. Dar să nu spună împăratului că el a învățat-o, ci că a visat ea așa. — Mare fu bucuria împăratului, când cercă, după cum spusese fata lui, că a visat, și scăpă astfel de mânia împăratului Roșu.

Nu trecu mult și veni altă solie dela împăratul Roșu, care aduse trei mânzi roșii în păr, unul ca altul de mare și unul ca altul de gras. Așa tare sēmănu mânzii acestia unul cu altul, încât nu puteai deosebi pe unul de celalalt odată cu capul. Și împăratul Roșu trimise poruncă aspră împăratului Verde, ca să-i spună, care dintre mânzi e mai bătrân și care e mai tânăr, că de unde nu, va fi vai de el și de împărăția lui!

Împăratul verde adună earăși pe toți înțelepții și învățații din împărăție, cari se sfătuiră două zile întregi, dar nu putură eși la nici un capăt, că me rog nu era chip și mod de a cunoaște, care mână e mai bătrân și care e mai tânăr.

(Va urma.)

năre, așa, că până la restimpul acesta putea să se facă desvoltarea egală a limbei române pe amândouă maluri ale rului în unitatea teritorială.

În anul trecut s'a încercat Pic din nou într'un op mai mare: „La cestiunea română-maghiară” de a întări afirmările lui de mai înainte cu ajutorul argumentelor nou topografice, limbistice, mai ales însă etnologice. Atât daco-românii, cât și macedo-românii formau dintru început un tot comun, până ce se despărți aceasta prin părăsirea Daciei sub Aurelian în două părți mari. Pe când daco-românii din Bănăt, dincolo de Tisa, în partea de meadă-și a Ardealului și în România arată urme mari de sânge roman, sunt moldovenii și poate și românii din Maramureș și în partea de meadă-noapte a Ardealului, cum și locuitorii Basarabiei cu excepția unei părțicele în Bucovina de origine dacă, sau altfeluș, daci romanisăți.

II.

„Aparițiunile noiei istoriografii române, desfășurate de cătră Paul Hunfalvy.”

Viena tipografia c. r. de curte Carol Prochaska. 1886.

M'am încercat în partea primă, de a desfășura cetitorului desvoltarea literară a cestiunii române, căci stau în legătură strânsă cu aparența cea mai nouă pe terenul acesta, adecă cu opul amintit al lui Paul Hunfalvy, ce va fi tractat în partea aceasta.

Autorul critică în el — cum arată titlul opului — metoda istoriografiei române relativ la originea și locuințele românilor în evul mediu, și oferă cetitorilor spre a semnifica starea istoriografilor români, în cartea sa „știința tehnică,” care o dă istoria adevărată, ca să poată judeca el singur, ori de-i marfa, care o aduce pe piața literară clio românească, o istorie critică, al cărei scop adevărat este adevărul obiectiv, sau că clio acesta la lucrul seu are mai mult, înaintea sa agitația politică.

Din punctul ăsta de vedere tractează autorul produsul cel mai nou literar al lui Xenopol: „Une énigme historique. Les Roumains au Moyan-Age. Paris 1886”; al lui Densușian în limba română sub titlul: „Revoluțiunea lui Horia în Ardeal și Ungaria 1784—1785”; București 1884; cum și broșurele lui apărute la anul 1885 în limba română: „Monumente pentru istoria țării Făgăraș.”

Afară de acestea se mai interesează autorul de opurile istoriografilor mai vechi români, așa de Maior („Din seriile lui Petru Maior,” nou editat 1883 tom. I.), Șincai și Bălcescu. „Opinia generală română a istoriei române” după Bălcescu, la care se pot înșira ideile lui P. Maior.

Cearta întreagă se învârtese asupra teoriei puse de Hunfalvy, „că romanismul a dispărut tot așa în Ardeal și provinciile megieșe ca în Britania, în Vindelia, Noricum, Panonia, în lăuntrul Dalmației etc. și că prin aceasta poporul valachic sau român de astăzi în Transilvania și provinciile megieșe nu stă nici într'o legătură de descendență sau romanimea cea dispărută.” Contra opiniei acesteia se îndreaptă — ce și Hunfalvy singur concede — istoriografii români nu fără știință și Xenopol ăce în prefața opului seu amintit, că fiindcă românii ca descendenții coloniilor acelor romane, cari veniseră sub Traian în Dacia și astăzi încă locuiesc în această țeară a părinților sei, este cu totul natural de a ăce, că ei îndeobșe, nici când nu o părăsă. Românii din Ardeal și dintro parte a Ungariei, „cari formează aci majoritatea populațiunii, trăit-au aci până în timpul din urmă în sclăvia cea mai mare și n'au nici astăzi toate libertățile. Românii cred, că prin subjugătorii lor, — maghiari, sēcui și germani — au fost umiliți la sclăvia aceasta și cer în numele dreptului istoric ca locuitorii cei mai vechi ai țării, o alta tractare.”

Hunfalvy demonștră apoi scurt opinia istoriei române a lui Bălcescu și Petru Maior. După primul, ajunșeră coloniștii români în Ardeal la o cultură înaltă, și deși se retraseră înaintea goșilor în munți, avuseră totuși o influință civilisătoare asupra domnilor sei barbari.

După ce se organiză românii în state dincoace de Dunăre, fură ei în urmă învinși de cătră unguri, după lupte mari și deveniseră aliații lor. După opinia lui Petru Maior trăiră în pace coloniștii români atât cu goșii cât și mai târziu cu Hunii și după ce părăsă avarii Dacia deveniră ei stăpânitorii țării acesteia (Ardeal.) Românii primă apoi pe unguri în țeară — nu ca învinși, ci în urma unei învoeli libere politice. Mai idealistă e opinia lui Maior, — căreia însă nu urmează Xenopol — asupra originii poporului român. Hunfalvy o descrie cu următoarele cuvinte: „Maior lasă pe toți dacii esterminați și pe coloniștii romani, venind cu femeii și copii în țeara deșartă ce o imploră dela Tisa până la Marea-Neagră și dela Carpații nordici până la Dunăre și unde ei duseră cu totul neamestecați cu barbarii o viață curată romană. Aurelian a scos legiunile din această provincie mare și frumoasă, s'au si dus coloniștii din Dacia-Traiană în Mesia; dar numai inimiciii românilor cred, că toți coloniștii români s'au scos și numai invidia lasă, să creadă pe acești inimici, că românii de astăzi dincoace de Dunăre au venit cu secolii mai târziu din alte provincii în țeara lor de astăzi.” Contra acesteia opinează Hunfalvy, rădimându-se pe ăsa lui Mommsen, după care s'a colonisat Dacia de Traian cu populațiune scoasă din Dalmația și Asia-mică, că populațiunea de astăzi a Ardealului, care întradevăr este de originea romană, nu isvorea din coloniștii Traiani. Contra argumentării acesteia a lui Hunfalvy se poate de sigur obiecta, că e deja

constatat, că coloniștii romani fie ei veniți din Asia mică sau din Dalmația, ori că au venit deja cu limba română, sau că se romanisă în urmă; dacă așadar originea latină a românilor de astăzi din Ardeal e cauza unică, de ce nu pot fi ei urmașii coloniștilor vechi romani din Asia-mică și Dalmația și amestecată cu populațiunea indigenă, e cel puțin neconvingător.

Autorul opului acestuia reprezintă în desfășurarea sa opinia lui Bălcescu și celorlalți scriitori români, după cari populațiunea română deși se suise în munți și de aici înapoi la văi, ca să scape de barbari, să fi păstrat romanitatea sa, ca o obiecțiune deșartă motivând, că atunci n'a fost nici când o vreme, în care să nu fi domnit barbarii în văi, și că în munții, care încungiuă Ardealul, au locuit barbarii, cari se schimbă neconținut. Deși nu se poate obiecta nimica contra părții prime a opiniei autorului, totuși nu se poate aproba partea a doua a ei: căci barbarii, cari au venit din văi, vor fi preferat totdeauna văile munților și nimenea nu ne contestă, că ar fi locuit ei în munți.

În despărțitura a cincina a cercetărilor sale critice se încearcă autorul de a desaproba opinia lui Xenopol asupra vechimei românilor în Ardeal, care o dovedește prin numărul lor cel mare, prin diferența lor de românii de Sud, „Niebelungenlied” și prin scrii istorice. Pentru scopul acesta induce el un document al regelui Andrei III, din anul 1293, care ăce, că „toți românii, cari se află pe moșiile nobililor sau a altora, sunt de a se strămuta pe moșia regală Székes, și de s'ar întempla asta și cu forța.” Din acest document deduce Hunfalvy, că numărul românilor ar fi fost prea mic pela anul 1293, că s'au putut aședa într'o moșie regală.

Silogismul acesta pare a fi îndrășneț, căci în documentul acesta e vorba numai de românii, ce trăiau pe moșiile nobilimii, cari au fost supuși regali, și nu de toți românii ardeleni. Românii în Ungaria și Ardeal locuit-au dintru început numai pe moșii regale; părăsind ei acestea spre a se aședa pe moșiile nobilimii, perdu fiscul veniturile sale și pentru aceea porunci regele ca să-i aducă cu forța pela moșiile sale.

Arătând Xenopol mai departe — cum s'a amintit — un loc din „Niebelungenlied” ca mărturie pentru românii din Nord, citează Hunfalvy cu ocazia desfășurării critice a acestui punct locul respectiv după traducerea lui Lachmann în cartea sa, pecând Lachmann n'a făcut nici o traducție a lui „Niebelungenlied.”

Cu ocaziunea aceasta vreau să ating încă o eroare cronologică al lui Hunfalvy: el ține pe regele ungar Béla III (1147—1196) de contemporanul regelui româno-bulgar Kaloian sau Ioanițu (1197—1207), ăcând: regele ungar Béla III îl ținu de usurpator și ocupă o parte a teritoriului seu. Și cele multe sminteli contra limbii și ortografiei române, cari le comite autorul, conturbă ăcând: „dacinile” în loc de „datinele,” de „una sanze” în loc de „un sânge,” „nepocinca” în loc de „neputința” ș. a.

Într'un alt capitol combatte autorul opinia lui Bălcescu asupra dominațiunii pretinse a voievozilor moldoveni și munteni asupra unor părți a Ardealului, legătura imaginată a Ardealului, Moldovii și Valachiei și tractează în urmă la finea cărții deja amintită a lui Pic: „La cestia română-ungară 1885,” supunând deducțiunile etimologice ale acestuia unei critice aspre.

Cartea lui Hunfalvy e scrisă interesant și ne face cunoscută o parte mare a istoriografiei române; critică unele extravaganțe ale ei, urmărește mai mult însă scopul, de a descoperi numai umbrele, prin ce se cunoaște tendința de a discredită în ochii publicului puțin cunoscut istoriografia română. Era de acceptat, ca autorul să fi scris în cartea sa și despre părțile cele bune ale istoriografiei române.

Din public. *)

Declarațiune.

Comitetul constituit pentru arangiarea balului anunțat la 17 Februarie, aflând, că „Reuniunea femeilor române din Arad și provincie” ca atare nu arangiază bal în carnaval, s'a simțit motivat a arangia însuși pe propriul seu risic balul tradițional românesc în favorul acelei reuniuni.

Apocriful „avis” despre balul proiectat pe „April,” ce s'a colportat ulterior per abusus în numele Reuniunii, — care nu va fi declinand dela sine spriginul ce i se ofere din partea oamnelor, cari poartă la inimă cultura femeii române — să poată reduce la manevra unei fracțiuni, ce tinde a paralisa reușita balului deja anunțat.

Astfel, balul anunțat pe 17 Februarie se va ține, ce se aduce la cunoștința onoratului public spre orientare.

Pentru comitetul arangiator:

Aurel Suciu.

*) Pentru cele publicate sub această rubrică, redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Varietăți.

* (Posturi de oficeri) pentru gloate, după cum se scrie, se vor designa încă în Februarie. Toți cei obligați la gloate și posed calificațiunea recerută d'a deveni oficeri și pot înainta petițiunile la autoritatea politică cercuală. —

* (Denumiri.) Maj. Sa s'a îndurat prea grățioasă a denumi de medici supremi în rezervă pe medicii univ. Frideric Menschendorfer la 97 reg. inf; pe Albin Pop la reg. 62 de inf.

* (Postal.) Pentru ocuparea postului de magistrul postal în comuna Cuzăplac (Középlak) comitatul Cojognei, pe lângă contract de oficianț și cauțiune 100 fl. se escrie concurs cu salariu anual de 150 fl. și 40 fl. pașal de cancelărie.

Rugările de concurs sunt a se ascerne în termen de 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Alegere de patriarch) Duminecă în 18 a. l. c. s'a făcut alegerile pentru scaunul patriarchal ecumenic.

S. S. Ioachim III fost patriarch la Constantinopol, a obținut 33 voturi contra 19 date S. S. lui Dionisie mitropolit la Adrianopol, 13 metropolitului din Heraclea, 12 metropolitului din Metelin, 11 metropolitului dela Delkos. Restul voturilor s'a împărțit la alți zece metropoliți.

Alegerea definitivă se va face Duminecă viitoare după ce Poarta va fi revizuit voturile și înapoiat consiliului ecumenic lista de mai sus.

* (Monarchul nostru ca moștenitoriu.) În ăilele acestea a murit preotul rom. cat. Alexiu Kubinyi din comuna Nemet-Bély comitatul Baranya, care lăsând o avere considerabilă în testamentul seu pe lângă alte legate pentru scopuri filantropice, dispune ca 5 galbeni unguresci se-i primească regele Ungariei ca semn de fidelitate, 5 galbeni episcopului din Cinci-Biserici ca semn de reverință, ear 5 galbeni principele de Montenevo ca stăpânul moșiei din comuna numită.

* (Bilet de abonament după chilometri) Biletele de abonament pentru întregul an se pot căpeta pentru liniile unguresci ale societății drumurilor de fer austro-ungare după sistemul de chilometri. Ele consistă în aceea, că o anumită persoană, care călătorește des pre drumul de fer și și scoate ast-fel de bilet profită foarte mult atât în timp cât și în bani. Cel-ce se abonează n'are lipsă a spune în cătrău are de gând a călători, căci călătoria se poate face pe toate liniile principale. Spre orientare servească următoarele: Distanța între Buda-Pesta și Viena se semnează cu 355 Klm; face așa dară mersul și venitul 710 klm. Un călătoriu din Pesta, care cercează pe lună odată Viena face 10,000 Kilometri și dacă are bilet de abonament plătesce pentru clasa I, 337 fl pentru a II. 253 fl. pe când din contră pentru 12 visite ale Vienei plătesce pentru clasa I, 433 fl. pentru a II. 327 fl. —

* (Gramatica limbei țigănesci.) Academia maghiară de știință va eda în curând Gramatica limbei țigănesci, pe spelele archiducelui Iosif autorul acelei gramatici.

* (Vârsta cărților de joc.) Mulți sau ocupat a demonstra vârsta cărților de joc; nimeni însă nu le-a declarat așa de bătrâne ca învățatul Duce de Susex, care a susținut, că și bătrânii Egipteni le-ar fi cunoscut. El dedea dovezi, cum că cărțile de joc ar fi stat în legătură cu știința astronomiei. Așa ar însemna: cele 13 de o coloare, un sfert de an împărțit în săptămâni, așa și cele 4 colori cele 4 anotimpuri. Dacă se numeră dela *as* până la *zece*, fantele 11 dama 12 și regele 13, se obține 91 și de 4 ori (cele 4 colori) 91 face 364 adecă aproscimativ numărul ăilelor unui an. Numărul total al cărților represintă numărul săptămânilor unui an.

* (Pentru boii de jug.) Adese ori se întemplantă, că boii din cauza muncii grele și îndelungate se rănesc la greabăn și se umflă. Rana poate să devină atât de dureroasă în cât boul nu se mai poate pune la jug și trebe lăsat în grajd să se odichuească. Spre a grăbi vindecarea, să se spele greabănul de mai multe ori pe ăi cu apă de plumb. În timpul lucrărilor grele de arătură, chiar dacă greabănul este sănătos, este bine, să se spele de două ori pe săptămână cu apă de plumb. Cu modul acesta pelea boului se întărește, și este mai puțin espus la stricarea greabănului.

* (Bibliografie.) „Meseriașul Roman” foaia pentru meseriași și pentru toți iubitorii de meserii, ce apare în Brașov sub redacția dlui B. Baiulescu ese dela 1 Ianuarie a. c., în mărime de câte o coală, tot de câte două ori pe lună și costă tot numai 1 fi. 20 cr., pe un an întreg sau 60 cr. pe o jumătate de an, ca și mai înainte. Această foaiă ur-

măresce mersul meseriilor la noi, la români și în străinătate; aduce articuli de specialitate pentru meseriași și articuli, cari pot fi de folos, ori și cărui econom, tractează cestiuni igienice și preste tot lucruri, care pot servi la conservarea și înaintarea poporului nostru. Pentru petrecere și variațiune aduce aproape în fie-care număr povestiri, poesii, anecdote, împărtașiri din lume etc. Se recomandă

tuturor meseriașilor și în genere tuturor iubitorilor de meserii.

Dacă n'ar fi ori-cine mulțămît cu acelea, nici nu mai trebuie se mai existe. Sîm o g-Csehi, posta ultimă: Bazsi în comitatul Zala (Ungaria). Stimabile Domn! În adevăr extraordinar și demn de admirat e efectul leacurilor produse prin Dvoastre, pilulele de Svitsera ale farmacistului R. Brandt (conținând o șcătuie 70 cr. în farmacie) Fiindcă lăfărea ace-

lora prin mine iufliuțează foarte tare asupra suferințelor omenesci, de se potolese durerile ve recere printr'un nou pamflet a-mi trimite din pilulele amintite. Cu tot respectul Paul Mokor. Fiind însă, că în Ungaria există multe imitațiuni a pilulelor pe Svitsera ale farmacistului R. Brandt, atrag atențiunea cu deosebire spre aceea, că fie-care șcătuie posedă ca etichetă o cruce albă pe câmp roșu și iscălitura R. Brandt.

[1525]

CONCURS.

1—3

Se publică întru înțelesul laudatei ordinațiuni Consistoriale din 23 Decembrie 1886, Nro 6886 B. pentru reintregirea vacantei parochii de classa a III-a Mures-Cristur, cu termin de 30, de zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“

Emolumentele sunt.

1. Sesiunea internă de 300. org. pe care se află casa parochială, șura și poartă în stare bună calculate în venit 22 fl. 50
 2. Porțiune canonică 7 jugere de classa I-ă loc aratoriu, calculat în venit . . 175 fl. —
 3. Dela popor 60. merțe de cucuruz sfărmit . . . 60 fl. —
 4. După fiecare fum 2 merțe de cucuruz cu tuleu 60 fl. —
 5. Câte o ți de lucru dela familiă socotită 60 cr. . 60 fl. —
 6. Dela botezurile copiilor preste tot. 6 fl. 20
 7. Dela imormentări preste an 30 fl. 50
 8. Slugirea sântului maslu 3 fl. —
 9. La botezul Domnului 5 fl. 30
 10. Cununiile cu documentele poftite 6 fl. 50
 11. Cimiteriu de lângă Biserică 5 fl. 50
 12. Slugirea sf. paschi 1 fl. —
- Suma . . . 405 fl. 50

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne concursul lor instruat întru înțelesul regulamentului parochial sub însemnatului oficiu protopresbiteral, fiind tot odată îndatorat sub tîmpul concursului a se prezenta în parochie în vreo duminică sau sîrbătoare, spre a-și arăta hărnicia pentru acest sfînt oficiu, și a face cunoscîntă cu poporul.

Murș Oșorheiu, 13 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiteral greco-oriental în conțelegere cu comitetul parochial.

Parteniu Trombitașiu de Bethlen, protopresbiter.

ad. Nr. 425.

[1523] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea în mod definitiv al postului învățătoresc dela școala conf. gr. or. din Săcărâmb, se esere concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

1. 366 fl. v. a. solviți în rate lunare;

2. Cuartir și lemne de încălțit.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile lor, instruite conform legilor în vigôare subscrisului oficiu protopresb. până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresb. gr. or. al Geoagiului II.

Secărâmb, 12 Decembrie, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Sabin Piso,
protopresb.

A P E L !

[1524] 2—4

Cătră toți cetitorii acestei stimate foi.

Din cauza totalei desființări a filialelor mele din provincie precum și luarea în primire a unei fabrice îmi vînd toate mărfurile pentru a patra parte din valoare, adică :

Toate cu 97 cr.

97 cr. 1. Pălărie bărbătească din pislă moale în toate colorile.	97 cr. 1 Costum împletit pentru băieți sau fete, constând din pantaloni și gileacă.	97 cr. 1 Fustă pentru dame împletită cu vârgi.	97 cr. 6 Stergare cu desen cadrat și tivite.
97 cr. 1 Cămașă pentru dame cu broderia, chifonu cel mai fin.	97 cr. 1 Cămașă bărbătească din chif. fin, creton sau oxford.	97 cr. 1 păreche pantofi de casă eleganti de postav.	97 cr. 1 Cutie cu 10 basmale dif. colorii adevărate englezești.
97 cr. 6 părechi ciorapi sadea sau vârgați.	97 cr. 3 păr. Ciorapi de dame calitate bună.	97 cr. 1 laiber de eană pentru bărbați și dame.	97 cr. 3 Șaluri din lână fină în colorii vii cu ciucuri.
97 cr. 1 pânzătură bună albă damast sau fețe.	97 cr. 6 Servete albe sau colorate, desen de damast.	97 cr. 6 otrepe pentru vase pânză cenușă cu vârgi.	97 cr. 3 părechi de ciorapi pentru carnaval, din mătase-finis în toate colorile, foarte fine.
97 cr. Ismeană bărbătească mare, apărare contra frigului.	97 cr. 1 Covoraș la pat din jutte cu desen.	97 cr. 1 Cărpă mare pe spate pentru dame.	97 cr. 1 Chibritarniță cu mecanism.
97 cr. 1 Pipă, spumă artificială cu capac.	97 cr. 1 Cigaretă din spumă de mare.	97 cr. 3 Batiste din mătase fină de Lyon în diferite colorii.	97 cr. 1 Medalion, fasonul cel mai nou cu pietre.
97 cr. 1 Eventail modern, fin colorat.	97 cr. 1 Lanț de ciasornic aur artificial.	97 cr. 1 Inel cu brilliant, peatră imitație.	97 cr. 6 Linguri de masă argint britanic adevărat din Londra.
97 cr. 1 Brășetă bogată de pietre.	97 cr. 2 Sfesnice, argint de Britania adus din Londra.	97 cr. 6 Furculițe franț. arg. de brit. adevărat din Londra.	97 cr. 1 Garufitură constând din: 1 medalion, cercei, 1 inel din bronz cu smaragd și 1 păr. nasturi de manchetă.
97 cr. 12 lingurițe, argint de britania adevărat din Londra.	97 cr. 3 cuțite de masă argint de Britania adevărat din Londra.	97 cr. 1 Ismană de larnă bărbătească (sist. Jäger.)	

Numai 1 fl. 10 cr.

un orologiu de părete pentru cabinet lucrat elegant, cu un regulator bun, se trage cu lanțurile, are pînduri și ornament de bronz plastic.

Espedarea se face cu rambursă; ce nu convine se schimbă sau se înapoiază banii prin :

J. H. Rabinowicz, WIEN, 3. Bezirk hintere Zolamtsstrasse Nr. 9.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren micst.	Tren accele-rat	Tren omnibus	Tren de per-soane		Tren de per-soane	Tren accele-rat	Tren omnibus	Tren omnibus			Tren accele-rat	Tren de per-soane	Tren omnibus			Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus					
Viena	11.10	7.40	—	—	Bucuresci	—	4.70	7.30	—	Viena	—	11.10	12.10	Teiuș	11.24	3.42	—	—	—	Copșa mică	—	2.02	3.55	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	—	9.32	1.14	—	Budapesta	—	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.19	3.59	—	—	—	Șeica mare	—	2.29	2.22	—
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	—	9.56	1.45	—	Szolnok	—	11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.29	—	—	—	Loamneș	—	3.04	4.57	—
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	4.16	—	7.47	—	Arad	7.04	4.30	6.—	Șibot	1.01	4.51	—	—	—	Oena	—	3.30	5.23	—
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	5.02	—	8.24	—	Glogovaț	7.22	4.43	6.13	Orăștia	1.32	5.18	—	—	—	Sibiiu — Copșa mică	—	9.13	10.50	—
Várad-Velenceze	—	7.03	9.14	1.52	Apatia	5.43	—	8.51	—	Gyorok	7.58	5.37	6.38	Simeria (Piski)	2.31	6.15	—	—	—	Oena	—	9.55	11.14	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.24	2.—	Ágostonfalva	6.15	—	9.14	—	Pauliș	8.17	5.19	6.51	Branicica	3.23	7.02	—	—	—	Loamneș	—	10.20	11.39	—
Mező-Telegd	—	7.33	10.19	2.34	Homorod	7.06	—	9.51	—	Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28	—	—	—	Șeica mare	—	10.43	12.07	—
Rév	—	8.54	11.38	3.18	Hașfalău	8.52	—	11.03	—	Conop	—	6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40	—	—	—	Copșa mică	—	11.11	12.30	—
Bratca	—	—	12.18	3.41	Sighișoara	9.31	—	11.26	—	Bérvava	—	6.28	7.55	Zam	4.44	8.11	—	—	—	Cucerdea	3.32	10.20	3.25	—
Bucia	—	—	12.54	4.01	Elisabetopole	10.16	—	12.—	—	Soborșin	—	7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46	—	—	—	Cheța	4.02	10.50	3.58	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.26	Mediaș	10.57	—	12.29	—	Zam	—	8.01	9.12	Bérvava	6.27	9.39	—	—	—	Luduș	4.23	11.11	4.20	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.08	Copșa mică	11.19	—	12.44	—	Gurasada	—	8.34	9.41	Conop	6.47	9.53	—	—	—	M. Bogat	4.33	11.20	4.30	—
Stana	—	—	3.40	5.27	Micăsasa	11.31	—	12.49	—	Ilia	—	8.55	9.58	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.58	—	—	Cipeu-Iernut	5.10	11.57	5.11	—
Aghireș	—	—	4.15	5.50	Blaș	11.52	—	1.05	—	Branicica	—	9.19	10.17	Pauliș	7.43	10.42	6.18	—	—	Kerel6-Sz.-Pál	5.25	12.12	5.28	—
Ghirboui	—	—	4.36	6.02	Crăciunel	12.43	—	1.46	—	Deva	—	9.51	10.42	Gyorok	7.59	10.58	6.38	—	—	Nireșteu	5.48	12.36	5.53	—
Nadisul ung.	—	—	4.58	6.24	Teiuș	1.51	—	2.19	—	Simeria (Piski)	—	10.35	11.07	Glogovaț	8.28	11.35	7.13	—	—	Oșorheiu	6.07	12.55	6.13	—
Cluș	11.—	10.28	5.26	6.43	Aiud	2.18	—	2.39	—	Orăștia	—	11.11	11.37	Arad	8.42	11.39	7.30	—	—	Reghinul - săs.	6.41	1.20	—	—
Apahida	11.19	—	—	7.08	Vințul de sus	2.48	—	3.01	—	Șibot	—	11.43	12.—	Szolnok	9.17	12.31	—	—	—	Reghinul - săs.	8.40	3.22	—	—
Ghiribou	12.33	—	—	7.36	Uioara	2.6	—	3.08	—	Vințul de jos	—	12.18	12.29	Budapesta	2.32	5.12	—	—	—	Reghinul-săs. — Oșorheiu — Cucerdea	4.45	—	6.10	—
Cucerdea	1.06	—	—	9.16	Cucerdea	3.14	—	3.22	—	Alba-Iulia	—	12.36	12.46	Viena	6.—	8.20	—	—	—	Oșorheiu	6.34	—	8.—	—
Uioara	1.13	—	—	10.9	Ghiribou	4.01	—	3.56	—	Teiuș	—	1.29	1.41	—	3.—	6.05	—	—	—	Nireșteu	6.56	12.15	10.20	—
Vințul de sus	1.20	—	—	10.19	Apahida	5.28	—	5.10	—	Simeria (Piski) — Petroșeni	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Kerel6-Sz.-Pál	7.16	12.35	10.39	—
Aiud	1.41	—	—	10.48	Cluș	5.56	—	5.30	—	Petroșeni	11.21	2.42	—	Arad	6.05	5.48	—	—	—	Cipeu-Iernut	7.40	12.58	11.02	—
Teiuș	2.10	—	—	11.34	Nadisul ung	6.31	6.03	8.—	8.26	Simeria	11.58	3.25	—	Aradul nou	6.33	6.19	—	—	—	M. Bogat	8.03	1.19	11.23	—
Crăciunel	2.35	—	—	12.12	Ghiribou	7.08	—	9.02	9.02	Streiu	12.46	4.16	—	Németh-Ságh	6.58	6.44	—	—	—	Luduș	8.37	1.49	11.53	—
Blaș	2.48	—	—	12.30	Aghire	7.23	—	9.32	—	Hățeg	1.37	5.11	—	Vinga	7.29	7.16	—	—	—	Cheța	8.51	2.02	12.06	—
Micăsasa	3.20	—	—	12.52	Stana	7.50	—	10.11	—	Pui	2.24	5.58	—	Orczifalva	7.55	7.47	—	—	—	Cucerdea	9.08	2.18	12.22	—
Copșa mică	3.41	—	—	1.52	Huiedin	8.12	7.14	10.51	—	Banița	3.05	6.40	—	Mercizfalva	8.14	8.08	—	—	—	—	9.40	2.46	12.50	—
Mediaș	4.—	—	—	2.18	Ciucia	8.52	7.43	12.16	—	Petroșeni	3.37	7.12	—	Timișoara	9.08	9.02	—	—	—	Simeria (Piski) — Uniedoara	—	—	—	—
Elisabetopole	4.35	—	—	3.03	Bucia	9.10	—	12.50	—	Petroșeni — Simeria (Piski)	—	—	—	Timișoara — Arad	—	—	—	—	—	Simeria (Piski)	—	—	—	—
Sighișoara	5.10	—	—	3.59	Bratca	9.29	—	1.21	—	Petroșeni	6.10	10.07	—	Timișoara	6.25	5.—	—	—	—	Cerna	—	—	—	—
Hașfalău	5.37	—	—	4.28	Rév	9.41	8.22	2.02	—	Petroșeni	6.53	10.48	—	Mercizfalva	7.19	6.02	—	—	—	Uniedoara — Simeria (Piski)	—	—	—	—
Homorod	7.06	—	—	6.16	Mező-Telegd	10.24	8.48	3.06	—	Crivadia	7.37	11.25	—	Orczifalva	7.46	6.32	—	—	—	Uniedoara	—	—	—	—
Ágostonfalva	7.43	—	—	6.44	Fugyi-Vásárhely	10.43	—	3.38	—	Pui	8.20	12.05	—	Vinga	8.15	7.02	—	—	—	Cerna	—	—	—	—
Apatia	8.11	—	—	7.46	Várad-Velenceze	10.53	—	3.54	—	Hățeg	9.01	12.42	—	Németh-Ságh	8.36	7.23	—	—	—	Simeria (Pisk.)	—	—	—	—
Feldioara	8.41	—	—	8.25	Oradea-mare	11.—	9.13	4.05	—	Streiu	9.52	1.22	—	Aradul nou	9.11	8.01	—	—	—	Turda — Ghiriș	—	—	—	—
Brașov	9.21	—	—	9.15	P. Ladány	11.15	9.18	10.55	—	Simeria	10.31	1.53	—	Arad	9.27	8.17	—	—	—	Turda	8.29	3.10	—	—
Timiș	1.55	5.45	—	—	Szolnok	1.09	10.38	1.23	5.17	Petroșeni	6.53	10.48	—	Arad	9.27	8.17	—	—	—	Ghiriș	8.50	3.4	—	—
Predeal	2.53	6.22	—	—	Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25	Crivadia	7.37	11.25	—	Arad	9.27	8.17	—	—	—	Turda	8.29	3.10	—	—
Bucuresci	3.28	6.47	—	—	Viena	6.38	2.15	7.45	10.—	Pui	8.20	12.05	—	Arad	9.27	8.17	—	—	—	Ghiriș	8.50	3.4	—	—
	9.35	11.45	—	—		3.—	8.—	6.05	—	Hățeg	9.01	12.42	—	Arad	9.27	8.17	—	—	—	Ghiriș	8.50	3.4	—	—

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.

Redactor provisoriu: Dr. Remus Roșca.

Editura și tipariul tipografiei